

Ένα απίστευτο φαινόμενο λαμβάνει χώ ρα στην Αγία Σοφία. Πάνω από τους ασβεστωμένους τοίχους εμφανίζονται σταυροί!

Το παράδοξο για όλους εμάς που δεν κατέχουμε την τέχνη της αγιογραφικής... είναι ότι τα ψηφιδωτά καλύφθηκαν από παχύ στρώμα ασβέστη (περίπου δύο δάχτυλα), όπως φαίνεται και σε συγκεκριμένη φωτογραφία, για να καλύψουν τα χριστιανικά σύμβολα και επάνω στον ασβέστη εμφανίστηκαν αυτοί οι σταυροί.

Και δίκαια αναρωτιέται ο επισκέπτης, αφού δεν τους έβαψε μετέπειτα κάποιος, είναι δυνατόν να «πότισαν» από τον τοίχο μέχρι την εξωτερική στρώση του σοβά;

Και γιατί να εμφανιστούν μόνο οι σταυροί και να μην εμφανιστούν και οι υπόλοιπες τοιχογραφίες-αγιογραφίες, οι οποίες είναι και σε ψηφιδωτή μορφή (δηλαδή αποκλείεται ο «τυχαίος» εμποτισμός, αφού το επιστρωθέν υλικό είναι ψηφίδα);

Ακόμη όμως και εάν επρόκειτο για καλυμμένες με σοβά αγιογραφίες, αποτελεί πολύ παράδοξο γεγονός να μην φαίνονται με γυμνό μάτι, αλλά να αποτυπώνονται στον φωτογραφικό φακό! Τότε έχουμε μία παραδοξότητα, που ίσως θα πρέπει να ελεγχθεί..

Αγιογράφος, που έχει εργαστεί και σε ψηφιδωτές εικόνες, λέει χαρακτηριστικά:

«Για να καταλάβετε μιλάμε για ένα αδρανές υλικό π.χ. πέτρα (όπως τα ψηφιδωτά) είναι αδύνατον να αποδώσει χρώμα ως χημική αντίδραση στον νωπό σοβά (όχι και μόνο εμπεριέχει ασβέστη) ώστε να απεικονίσει το σχήμα Σταυρού»...

Οι σταυροί όπως όλοι παρατηρούμε είναι ορθόδοξοι (ισοσκελείς) βυζαντινοί και αποτελούν σύγχρονο φαινόμενο (των τελευταίων μηνών...). Για την περίπτωση που πρόκειται για μεταλλικούς σταυρούς που οξειδώθηκαν, αγιογράφος είπε: «Και όπως και εσείς θα γνωρίζετε το σίδερο με συνδυασμό με το πέρασμα του χρόνου και τις ατελείωτες καιρικές συνθήκες προκαλεί οξείδωση και το κόκκινο χρώμα (σκουριά) απλώνεται σαν καρκίνωμα. Οπότε σε ένα αριστούργημα σε όλους τους τομείς σε καμία περίπτωση δεν θα βάλανε υλικό από σίδερο...

Επίσης, αν μπορείτε να φανταστείτε, όλος ο Ναός και τα άλλα αρχιτεκτονικά κτίσματα σε όλης της Βυζαντινής Περιόδου αποτελείται από κομμάτια κεραμικών, ασβέστη, ποταμίσια άμμος, χαλίκι και ατελείωτα... αυγά!

Το φρέσκο (τεχνική των Βυζαντινών για τις τοιχογραφίες), αποτελείται από πάστα ασβέστη που είναι από πέτρα, άμμο ποταμού, και μαρμαρόσκονη, σε τρεις στρώσεις (μαύρο φρέσκο, κίτρινο φρέσκο και άσπρο φρέσκο) και πάνω εκεί γίνονται οι Αγιογραφίες. Οι σκόνες χρωμάτων ανακατεύονται μόνο με νερό και τίποτα άλλο γιατί το υλικό που τα κολλάει πάνω στον τοίχο είναι ο ασβέστης. Ο ασβέστης βγαίνει με το νερό από τον σοβά

πρός την επιφάνεια (με τον καιρό) και συναντώντας το διοξείδιο του άνθρακα από

τον αέρα γίνεται πάλι ασβεστόλιθος. Δηλαδή ενώ στεγνώνει ο τοίχος βγαίνει από το σοβά και μαρμαρώνεται πάνω στα χρώματα, τα οποία θα παραμείνουν πιασμένα στη μέση του ασβεστόλιθου για πάντα. Αυτά τα έμαθα (την τεχνική) από τον βοηθό καθηγητή στη Θεολογική Σχολή του Βουκουρεστίου Ρουμανίας Mihai Coman.»

Αξίζει όμως να σταθούμε και στην περίπτωση της μη συμμετρίας των σταυρών με τα υπόλοιπα (μεταγενέστερα προφανώς) ισλαμικά σχήματα. Και αυτή η μη συμμετρία προδίδει πως καμία σχέση δεν έχουν οι σταυροί με την μετέπειτα διακόσμηση του ναού. Κανείς αγιογράφος δεν θα καλλιτεχνούσε παραβιάζοντας την λογική της καλαισθησίας, πόσο δε μάλλον στην περίπτωση του Ναού της Αγίας Σοφίας που αποτελούσε (και συνεχίζει να αποτελεί) πραγματικό κόσμημα στον χώρο της τέχνης και της αρχιτεκτονικής.

Πώς εξηγείται όμως πως οι σταυροί βρίσκονται παντού μέσα στην Αγία Σοφία και συγκεκριμένα στα τέσσερα θολωτά σημεία; Κάποιοι μιλούν για θαύμα...(στην φωτογραφία δεξιά βλέπετε το αρκετά μεγάλο πάχος του σοβά, που φρόντισαν να βάλουν οι Τούρκοι για σειρά εκατονταετιών, προκειμένου να αποκρύψουν με απόλυτη βεβαιότητα τις αγιογραφίες και τα ψηφιδωτά του Ναού της Αγίας Σοφίας).

Εμφάνιση αγγέλων κάτω από τον σοβά.

